

Austatud vallarahvas!

Novembrikuu on maad andnud detsembrile ja ehkki lund oleme näinud vaid põgusalt, väidavad numbrid kalendris siiski vääramatut tõe – aasta on taas otsakorral... Ehkki tegemist polnud majanduslikult eriti kergete päevade, nädalate ja kuudega, saime ju siiski hakkama ning elagemgi lootuses, et peagi saavad rasked ajad läbi ning tumedamad värvid elu värvipaletil asenduvad taas heledate ning helgete toonidega. Suurim väärtus siin elus on head suhted oma lähedaste, sõprade, tuttavate, kolleegidega. Hoidkem üksteist ja hooligem elust ning selle püsiväärtustest, siis on kergem ka majandusmuredega toime tulla.

Toogu jõuluaeg rahulikke ja mõnusaid perega veedetud päevi! Sujuvat ja südamlikku aastavahetust! Ilusat ja helgetoonilist uut aastat meile kõigile!

Heiki Sarapuu ja

Ülenurme Vallavolikogu

Aivar Aleksejev ja

Ülenurme Vallavalitsus

Uhti Avatud Ateljee on ametlikult avatud

2. detsembri pärastlõunal oli Uhtis sellel külavaheteel, mille lõpus helendamas valge sammastega kõrtsihoone, tihe liiklus. Uhti Avatud Ateljee oli kaunilt kujundatud kutsetega külla kutsunud oma sõbrad, tuttavad, toetajad. Tartu Maavalitsuse peaspetsialist Astrid Halliku juhitud päev oli ilmselt üsna sarnane nendega, mis ateljees ka tulevikus hakkavad olema – tegevusrohke. Askeldati pott-sepakedra ümber ja sepistati sepikojas, küpsetati pannkooke ning sõtkuti leivatainast, iga huviline sai nikerdada nahast käevõru, iga üksuse esindaja võis ennast maha märkida suurel ühisel maakaardil. Hõrgud kommilõhnad heljusid sakstekambri, kus käsitsi valmistatud maiused maitsmis-meeli hellitama kutsusid. Võib öelda, et Uhti kõrts ei meenuta küll mingi kandi pealt kõrtsi kui lihtlabast joomakohta – Uhti kõrts täidab uhkesti selle asutuse teist funktsiooni – olla kultuurikeskus ja hubane suhtlemis- ja koolituskotus.

Ettekuulutatud ajal astusid rahva ette meie oma valla laulu- ja tantsulapsed. Laulustuudio Vikerkaar oranžide ja siniste rühma mudilased esinesid siira rõõmuga ja küllap tundsid tsipake ka siirast esinemisärevust. Publik võttis kõik tänuga vastu. Järgnesid tervitused nendelt, kes olid pidusse palutud, ohtrasti häid soovide ja soojade sõnu öeldi pererahvale.

Uhti pikki aastaid armetus olukorras olnud kõrtsihoone on lõpuks uuele elule aidatud, inimesed tunnevad ennast siin koduselt, eriliselt, hästi. Hoones on põnev, üllatusi leidub igal sammul, ükskõik, kui tihti seal käia. Siin saab tegutseda just nii palju, kui parasjagu sobib ja huvi jagub, keegi millekski ei sunni, aga õhkkond on selline, et endal tekib tahe askeldada, õppida, katsetada, süüvida.

Pildil vasakult Astrid Hallik, Lembit Arus, Kai Paks. Tervitussõnu lausub maavanem Reno Laidre.

Foto: Maire Henno

Aitäh teile, Kai Paks ja Lembit Arus, nähtud vaeva ja taastatud külastuskeskuse eest!

Jõuluueelselt ajaks olid endises kõrtsimajas kõik õppimisajad juba reserveeritud, uuel aastal tegutseb avatud ateljee endise hooga, maja on avatud iga päev kell 10.00–18.00, aga erinevatesse tööruhmadesse õppima asumiseks tuleb siiski eelnevalt registreeruda. Pikem ja põhjalikum teave

kõrtsirahva tegevuskavadest saab lehelugejateni toodud järgmises „Olevikus“.

Sujuvalt askeldusterohkeid ettevõtmisi sulle, Uhti Avatud Ateljee!

MAIRE HENNO

VALLAVOLIKOGUS

Vallavolikogu novembristung

Ülenurme Vallavolikogu VII koosseisu XXII istung toimus 8. novembril k.a. Istungist võttis osa 16 vallavolikogu liiget, puudus M. Meeksa.

- Otsustati teha muudatused Riikliku Teeregistri Ülenurme valla teede andmebaasis.
- Vallavolikogu ei nõustunud Ülenurme alevikus Sõiduki GÜ katastriüksuse jagamisel tekkiva minimaalsuurusest (väiksem kui 30 m²) väiksema katastriüksuse moodustamisega.
- Maanteeamet on küsinud Ülenurme valla arvamust sundvõõrandamise algatamise kohta järgmiste kinnisasjade osade suhtes:
Uus-Ratasepa I kinnistu (asukoht Tõrvandi alevik, Ülenurme vald, pindala 8,46 ha, sihtotstarve maatulundusmaa), ligikaudu 4603 m²;
Uus-Ratasepa II kinnistu (asukoht Tõrvandi alevik, Ülenurme vald, pindala 5,83 ha, sihtotstarve maatulundusmaa), ligikaudu 2611 m².
Volikogu arvamus oli järgmine: „Mitte alustada eespool nimetatud kinnisasjade osade sundvõõrandamise menetlusega enne, kui mõlemad osapooled, nii Maanteeamet kui ka Uus-Ratasepa kinnistute omanikud, on seisukohal, et läbirääkimised on lõppenud.“
- Otsustati seada 30 aastaks tasuta hoonestusõigus mittetulundusühingu „Spordisõbrad“ kasuks Soinaste külas asuvalle Pargi kinnistule. Hoonestusõigus seatakse dendropargi ja parki teenindavate hoonete ning rajatiste ehitamiseks.
- Kehtestati Reola külas Karja kinnistu detailplaneering. Detailplaneeringu koostamise eesmärgiks on anda ehitusõigus kinnistule tootmishoonete rajamiseks. Kinnistule määratakse ehitusõigus 10 põhihoone ja 10 kõrvalhoone ehitamiseks.
- Kinnitada Ülenurme vallas Tõrvandi alevikus asuvatele AS-le Anovela Kinnisvara, OÜ-le Rending ning OÜ-le Arendusvara kuuluvatel „Ülenurme Tehnopargi“ varadel viieks aastaks vee-ettevõtjaks AS Tartu Veevärk ning kehtestada tema tegevuspiirkond.
Kinnitada Ülenurme vallas Ülenurme alevikus asuvalle OÜ-le Ülenurme Investeeringud kuuluvale Mõisa elurajooni varadel viieks aastaks vee-ettevõtjaks AS Tartu Veevärk ning kehtestada tema tegevuspiirkond.

Järgmine vallavolikogu istung toimub 20. detsembril k.a kell 16.00 Reola kultuurimajas.

REET SAKK,
vallasekretär

NOORSOOTÕO

Eesti ANK 10!

MTÜ Eesti Avatud Noortekeskuste Ühendus (Eesti ANK) tähistas 14. novembril oma 10. aastapäeva piduliku vastuvõtuga Tartus Haridus- ja Teadusministeeriumi suures saalis. Vastuvõtule olid oodatud kõik Eesti ANK-i loomise ja arengu juures olnud olulised inimesed, koostöösse panustanud organisatsioonide ning ühenduse liikmete esindajad. Samuti olid vastuvõtule kutsutud kõik 14.–15. novembril Dorpati konverentsikeskuses toimunud Eesti V Noorsootöö Foorumil osalejad.

Eesti ANK-i andmetel tegutseb Eestis 248 institutsiooni, kes pakuvad noortekeskuste teenust. Täpset arvu ei saa öelda, sest pidevalt on loomisel uued ANK-id või mõned noortekeskused on tegevust lõpetamas või oma tegevust reorganiseerimas. Eesti ANK on noortekeskusi ühendav eestkosteoranisaatsioon, kuhu praeguse seisuga kuulub 52 juriidilist isikut 73 noortekeskusega. Eesti ANK loodi 9. novembril 2001. aastal kuue aktiivse noortekeskuse poolt. **Ülenurme Pere- ja noortekeskus (MTÜ Önnemaa) on aktiivne liige alates juunist 2010.**

Sünnipäevale kohaselt jagus külalistel võõrustajale häid sõnu ja kingitusi, kuid Eesti ANK pidas oluliseks ka ise tänada organisatsiooni arengusse panustanud inimesi ja koostööpartnereid. Kõigile ilmselt tänukirju ei jagunud, kuid üllatusmomendina tunnustati vastuvõtul viit noortekeskust, mis selgusid samal päeval Foorumi delegaatide

abiga. Nimelt paluti kõigil Eesti V Noorsootöö Foorumil osalenutel nimetada üks noortekeskus, keda just tema sooviks tunnustada. **Hääletuse tulemusena osutusid viieks tublimaks noortekeskuseks Ülenurme Pere- ja noortekeskus, Tallinna Noorsootöö Keskuse Järve Noortekeskus, Saue Noortekeskus ning Lille Maja ja Tähe Noortekeskus Tartust.**

Õhtune vastuvõtt ja kahepäevane foorum toimusid ühise tervikuna. Foorumil arutati noorsootöö tulevikusuundade üle ning õhtusel üritusel said üle Eesti kokku tulnud noorsootöötajad ja valdkonnast huvitatud inimesed pikemalt kogemusi vahetada, suhelda vanade tuttavatega ning luua uusi kontakte. Meeleolu aitasid luua Karksi-Nuia muusikakooli noored kandlemängijad ning ansambel Tuulepuu. Laualt ei puudunud sünnipäevator, mille olid valmistanud Tartu Kutsehariduskeskuse noored.

Pidulik vastuvõtt oli tähtsündmuseks Eesti ANK-i 10. aastapäeva tähistamise sündmuste reas. Punkti paneb sünnipäeva-aastale 12.–13. detsembril toimuv Üldkogu koos Karksi-Nuia renoveeritud noortekeskuse avamisega.

HELI ERIK,
noorsootööspetsialist,
Eesti ANK-i tegevjuht

Ülenurme Pere- ja noortekeskus detsembris

Ülenurme Pere- ja noortekeskusel on rõõm teada anda, et 26. novembril toimus ESF-i esimehe NAF (noortealgatuste fondi projekt) „Hüpat es aktiivseks“. Projektijuht on noortekeskuse vabatahtlik Hannes Haugasmägi. Projekti eesmärgiks on oma kogukonna noorte silmaringi arendamine ning tervislike eluviiside populariseerimine, mille abil toimub noorte individuaalne arenemine, kindlasti ka positiivsete käitumisharjumuste kujundamine ning suhtlemine eri vanuses noorte vahel väljaspool oma kodukohta.

Septembri algusest viiakse Ülenurme Pere- ja noortekeskuses läbi kolmeosalist projekti, mis kestab lõppeva aasta septembrist tuleva aasta augustini. Projekti üheks osaks on NAF. Mis see siis on? Noortekeskuse piirkonna noored saavad aktiivselt osaleda enda kavandatud ja kogukonda arendavates projektialastes tegevustes. Noortekeskuse juures toimiv fond toetab nii noorte formaalseid kui ka mitteformaalseid grupe. NAF saab teoks tänu Euroopa Sotsiaalfondi vahendite abil programmi „Noorsootöö kvaliteedi arendamine“ raames Eesti ANK-i esitatud pakkumusele „Noorte konkurentsivõime suurendamiseks ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamiseks ühiskonnale pakutava noorsootöö teenuse osutamine läbi noortekeskuste“.

Etteulatavalt võin öelda, et hindamiskomisjoni kätte on tulemas veel kaks projekti. Noored, olge aktiivsed, võimalus rahastamist taotleda on jäänud ainult ühel projektile. Lennukaid mõtteid!

2. detsembril toimus Uhti Kõrtsi avapidu käeproov.

Osalesid ja esinesid MTÜ Önnemaa, Ülenurme Pere- ja noortekeskus, laulustuudio Vikerkaar

siniste ja oranžide rühma laululapsed koos lastevanematega ning ansambel Vikker.

Foto: Mikk Otsar

Laupäeval, 17. detsembril toimus Reola kultuurimajas võimas eri põlvkondade koostöös sündinud etendus „Talveõlumaa“, mille korraldas MTÜ Önnemaa & Ülenurme Pere- ja noortekeskus.

Etenduses osalesid Ülenurme Pere- ja noortekeskuse showtantsugrupp Ciara, tüdrukute Hip-Hop grupp, poiste tecktonik grupp, loovusring „Noorteka padjaks“, kitarrikool, noored instrumentalistid, MTÜ Önnemaa laulustuudio Vikerkaar ja ansambel Vikker, Ülenurme Gümnaasiumi segakoor, Haaslava meeskoor, Ülenurme segakoor, Liis Reisner, Laura-Liisa Käis, Ülenurme Vallavalitsus ja Volikogu, Lauri Hermann. Valgus, heli ja ruumi kujundus OÜ-lt Xell Light.

Etendus lõppes vägeva ühisesinimisega, kus laulis ka Haaslava Meeskoor kogu oma hiilguses, kuid pildilt mehi siiski ei paista, kuna lava ei suutnud mahutada kõiki 130 esinejat niiviisi, et kõik ka nähtaval oleksid.

Disney trall

KULTUURIELU

Mustkunstniku trikid hoidsid kõiki evelil.

Foto: Neeme Aria

Laupäeva, 19. novembri maagilisel keskpäevatunnil täpselt kell 12.12 avanesid muinasjutumaailma väravad ning lasid kirevad tegelased – nii head kui kurjad – üheskoos trallitama Reola kultuurimajja. Mikid ja Minnid, printsessid ja piraadid, *Barbied*, nõiad ja kõiksugu sulised ja karvased tulid kokku tähis-tama filmilooja Walt Disney 110. sünniaastapäeva.

Winnie Puhhi ja Minni hoogsal eestvedamisel tantsiti varbad villi, võeti üksteiselt mõõtu nii Jänese korraldatud viktoriinis kui ka jooksvõistlustes. Rahulikumat hingetõmbeaega pakkusid muinasjutumaailma väikesed laulu-lapsed (kuigi riietus näitas päritoluks muinasjutumaad, olid esinejateks MTÜ Önnemaa laulustuudio Vikerkaar lapsed) ning ahhetama panevaid trikke näidanud mustkunstnik Allar Vallaois, keda lapsed kuidagi ära ei tahtnud lasta.

Kaks tundi ja kaks minutit kestis see võlutrall, siis, just nagu ikka muinas-juttudes, sai võluvägi otsa ja nõidadest, printsessidest, piraatidest, Minnidest ja Mikidest said jälle tavalised lapsed. Või kas ongi nad nii tavalised? Siin trallil said kokku ju kõik suured raamatusõbrad, kellel alati leidub aega uute muinas-juttude ja seikluste jaoks. Soovime meiegi neile uusi seiklusi ja sõpru raamatu-kaante vahele!

Kõikide lapsevanemate poolt aga suur ja südamlik tänu MTÜle Önnemaa, Tõrvandi raamatukogu ning Ülenurme Pere- ja noortekeskuse tublidele eestvedajatele, tänu kellele see tore sündmus aset leidis!

MARGIT REINKUBJAS, kahe „piraadi“ ema

10 aastat JÕULUTÄHTE

26. novembril selgusid Ülenurme Muusikakooli kammersaalis üleriigilise laulukonkursi JÕULU-TÄHT 2011 võitjad. Ülenurme Muusikakool korral-das iseenda algatatud ja traditsiooniks kujunenud lauluvõistlust juba 10. korda.

Võistluse tulemused on järgmised.

10–12-aastased solistid

- I koht PAULIINE VÄHI (Laulustuudio Fa-Diees, juhendaja Ingrid Otti)
- II koht KRISTINA BIANCA RANTALA (Räpina Muusikakool, juhendaja Margot Suur)
- III koht läks jagamisele – NELE LILLEMÄE (laulustuudio DO-RE-MI, juhendaja Anne Pää-suke) ja MARTA KÜLAOTS (Konguta Rahva-maja, juhendajad Merilin Sinikalda ja Evald Raidma) vahel

13–15-aastased solistid

- I koht GERTU PABBO (Tõrva laulustuudio, juhendaja Novella Hanson)
- II koht KETLIN AKUŠEVITŠ (Ülenurme Muusikakool, juhendaja Ursel Oja)
- III koht läks jagamisele – LAURA DANILAS (Ülenurme Muusikakool, juhendaja Ursel Oja) ja TAMARA BEZLJUDOVA (Tartu Armeenia

pühapäevakool, juhendaja Džanna Šahba-zjan) vahel

16–18-aastased solistid

- I koht GETTER PÄRLE (Ülenurme Muusika-kool, juhendaja Ursel Oja)
- II koht ELISE USTAV (Elva Sinilind, juhendaja Triin Arak)
- III koht KRISTIINA MATT (Põlva Muusikakool, juhendaja Margot Suur)
Selles vanuserühmas sai eripremia hea teh-nilise teostuse eest LIIS REISNER (Ülenurme Muusikakool, juhendaja Ursel Oja) ja eripremia šarmantse esituse eest ANDRES POGREBNÕI (Räpina Muusikakool, juhendaja Margot Suur).

19-aastased ja vanemad solistid

- I koht INDREK VENTMANN (Ülenurme Muusikakool, juhendaja Ursel Oja)
- II koht EVELIN HAAVAMÄE (Põlva Muusikakool, juhendaja Margot Suur)
- III koht KATI OTT (juhendaja on Jane Reiljan)

AIRE MELISTE,
Ülenurme Muusikakooli sekretär

Žürii eripremia hea tehnilise teostuse eest sai Ülenurme laululaps Liis Reisner.

HARIDUSELU

2010. aasta sügisel sai alguse Ülenurme Gümnaasiumi ja Jakomäe põhikooli vaheline ühisprojekt kirjanduse vallas. Esimene kohtumine toimus 17. oktoobril 2010.a Tallinnas Eesti Rahvusraamatukogu kammersaalis, kus mõlema kooli õpilased tutvustasid slaidiesitlustega oma maa kõige tuntumaid proosakirjanikke. Teine kohtumine toimus 14.–15. märtsil Soomes Jakomäe Põhikoolis, kus eesmärgiks oli tutvustada kahe sugulasrahva tuntumaid luuletajaid ja nende loominguga paremiku viisistusi.

Kirjandusprojekti kolmanda etapi üritused toimusid 2.–3. novembril Ülenurme Gümnaasiumis. Seekordsel kohtumisel puudutas projekt lisaks kirjandusele ka ajalugu ja soome keelt. Esimesel päeval toimus ekskursioon Tartu linna kirjanduslike ja ajalooliste vaatamisväärsustega tutvumiseks. Teisel päeval vaatasid külalised kooli, toimus ühine soome keele tund, kontsert „Sügis luules ja muusikas“ ning pärastlõunal ekskursioon Eesti Põllumajandusmuuseumi ja Uhti Avatud Ateljee savikotta.

Mõlema kooli õpilased jäid kolmeetapilise kirjandusprojektiga rahule. Ülenurme Gümnaasiumist olid projekti ettevalmistamisel ja läbiviimisel väga tublid Jonna Sild, Laura Kaljusaar, Oliver Jõesaar, Henri Maalmann, Mikk Otsar, Pille-Riin Vare, Kadri Irdt. Õpetajatest aitasid üritusi korraldada Jakomäelt Niina Utso ja Ülenurmelt Ive Porkon ning Marit Rauk.

IVE PORKON,
Ülenurme Gümnaasiumi kirjandusõpetaja

Kirjandusprojekti kolm etappi

Kahe naabermaa kirjandushuvilised käisid koos Tartu vaatamisväärsustega tutvumas.

Foto: Ive Porkon

ÜLENURME AASTA TEGU 2011

Hindamaks ja väärtustamaks seda, mis meie valla elus aasta jooksul on head olnud, palume teil, head lehelugejad, märkida ära oma eelistus. Palun valige järgnevast tegude nimekirjast üks, teie arvates tänuväärseim. Igaühel on hääletamiseks vaid üks hääl. Teie poolt parimateks hinnatutele on valla valitsus välja pannud auhinnad, kõigile tegijate nimekirja kantutele aga kuulub meie austus ja lugupidamine niikuini.

Täidetud ja ajalehest välja lõigatud hindamislehed palun tooge Ülenurme vallamajja, samuti saate need jätta Reola, Tõrvandi või Külitse kauplusse.

- _____ Lennuliini Helsingi-Tartu-Helsingi ja Lennuakadeemia avamine
- _____ Eralastehoiu avamine Mõisa elurajoonis
- _____ Külitse jalgteerajamine
- _____ Külitse paisjärve ökoloogilise seisundi parandamine
- _____ Tõrvandi spordihooone rekonstrueerimine
- _____ Liiklusteemaline õppepäev Maanteemuuseumis (Kodukultuuri selts Tõrvandi)
- _____ Laulupiduliste istmealuste valmistamine (Kodukultuuri selts Tõrvandi, Ülenurme Käsitööselts)
- _____ Reola naisrühma osalemine Jõgeval I naistantsupeol
- _____ Reola segarühma osalemine Europeade'il, Europeade'i võõrustamine Ülenurmel ja Reolas
- _____ Ülenurme Gümnaasiumi osalemine noortefoorumil Pekingis
- _____ Reola kultuurielu 90. aastapäeva tähistamine
- _____ Uhti Avatud Ateljee lõplik valmimine ja erinevate käsitöökodade komplekteerimine
- _____ Vahupeo nimetamine Tartumaa Noortepäevaks
- _____ Eri põlvkondade etenduse "Talvevõlumaa" korraldamine
- _____ Ülenurme Gümnaasiumi kooride osalemine XI noorte laulu- ja tantsupeol
- _____ Muu.....

KULTUURIELU

Lapsed joonistasid rahu

12. septembrist 21. oktoobrini toimus lionsite rahvusvaheline rahu-plakatite võistlus „Lapsed mõistavad rahu“ – „Children Know Peace“, milles osales 19 klubi. Piirkonna lõppvõistlusele laekus 27 rahuplakatit.

23. novembril tuli kokku žürii järgmises koosseisus: piirkonna kuberner DG Olev Saluveer, Pelgulinna rahvamaja kunstiopetaja Terje Mudist, Pelgulinna Gümnaasiumi kunstiopetaja Jüri Mäemat, LC Tallinn Veenuse esindaja Urve Mägi, võistlustoimkonna esimees Katrin Mattheus.

Žürii valis erinooliste plakatite hulgast hääletamise tulemusel piirkonna võidutöö, autoriks Kadri Talmeister Ülenurme Gümnaasiumist.

Täna kõiki klubisid, kes pakkusid lastele loomingulist osalemisrõõmu!

KATRIN MATTHEUS,

Lions International Peace Contest Eesti Lions piirkonna toimkonna esimees

Kadri Talmeister joonistas värvika plakati, mis hiljem osutus rahu-plakatite võistluse võidutöök, koolis kunstiopetuse tunnis.

Foto: Olev Saluveer

„Olevik“ pakub sõna

„Olevik“ on nüüdseks ilmunud 14 aastat, sel aastalõpul jõuab leht lugejateni 162. korda. Aastanumbrid on muutunud ehk kiiremini, kui me soovinuksime, toimetaja ja seega paratamatult ka lehe nägu ning tegu on suhteliselt samaks jäänud. Uuel aastal on plaanis üht-teist muuta, aga sellest juba vastsel aastal.

Aastatega on „Olevikul“ tekkinud omad traditsioonid, üks neist aastalõpune intervjuude kogum. 1998. aastal alguse saanud iga-aastastes jõuluküsitlustes on sõna saanud valla silmapaistvamad isiksused. Nagu ikka, on valikut tublide inimeste vahel teha hästi raske, sest eks leidu ju igas inimeses palju väärtuslikku, igal vallakodanikul jätkub toredaid mõtteid, mis vääriksid kirjasõnas teistega jagamist... Ja paraku on nii, et aastalõpukiire teeb omad korrektureid ja mõnikord seab omad piirid ka inimeste tagasihoidlikkus – seekordki oli neid, kes ei soovinud suurema auditooriumi ette astuda... Iga kord nende väga erinevate ja väga eriliste inimeste (elu)lugusid toimetades tunnen sügavat austust nende läbielatu ja tehtu suhtes, austan nende üllaid ootusi tuleviku suhtes... Mida kõike on saavutatud oma tahtejõu toel ja virisemiseta! Millised elud, missugused saatused, kui nutikad plaanid!

Ja ikka tõstab sealsamas pead ka kahetsus, et siinsamas kõrval elavatest kaaslastest teame paraku nii vähe, ei suuda süüvida, ei leia aega... Meie elud on muutunud lihtsalt ülekohtuselt kiireks...

Seekord siis huviorbiidis need tegusad vallakodanikud, eks edaspidi jõuab järg tasapisi teistenigi!

Magusameister Margit Foht

1. Kuidas olete Ülenurme vallaga seotud, mida olete varem teinud ja kuidas kommitagemiseni jõudsite? Mida sinna kommi sisse panete ja miks just isetehtud kommid parimad on? Poed ju kõikisugust magusat kraami täis...

Olen sündinud Ülenurmes, siin elavad minu vanaema ja isa. Olen siit vahepeal küll ära olnud – kuni põhikooli lõpuni elasin koos emaga Järvamaal, tagasi Ülenurme tulin keskkooli, elasin vanaema juures ja õppisin Ülenurme Gümnaasiumis, hiljem Tartu Pedagoogilises koolis. Ära läksin siit, kui abiellusin, ent olen jälle tagasi alates ajast, mil lapsed kooli läksid, sügisel sai sellest 12 aastat. Algul elasime 6 aastat Ülenurmes korteris, nüüd on meil väike armas maja Möisniku tänaval. Ülenurme on minu kodu, mulle meeldib siin elada, meil on väga toredad naabrid, elame nagu üks suur pere. Elada on vaikne ja rahulik, samas on linn hästi lähedal. Töötasin palju aastaid sekretär-raamatupidajana. Praegu olen väikese ettevõtte omanik, mis tegeleb raamatupidamisteenuse osutamisega.

Kuidas ma aga jõudsin selleni, et hakata ise komme meisterdama, siis see on tulnud väga loomulikult. Mulle on kogu elu meeldinud ise maitsvaid küpsetisi teha ja neid teistele pakkuda. Pere ja sõbrad on harjunud, et minu juures saab alati head ja paremat. Lapsepõlvest meenub, kui küpsetasin tundide kaupa vahvleid ja jagasin need kõigi pere liikmete vahel, et ikka kõik saaks ühepalju.

Olen pere vanim laps, mul on viis nooremat õde-vennda. Hea põhjus, miks ma ise küpsetan ja komme teen, on see, et mina ise ja kogu me pere oleme suured maiasmokad ja omatehtud asjad on lihtsalt kõige maitsvamad, kuna need saab teha just enda maitse järgi. Kaks aastat tagasi pidasin Tartus ka väikest kohvikut, aga kohviku omamine ei olnud üldse väga lõbus. Täna olen oma tegemised nii sättinud, et kõik tegevused röömustavad minu hinge. Lisaks raamatupidamisele ja magusa meisterdamisele tantsin ja juhendan Tartus Athena keskuses 5 rütmli tantsu.

Kui ma algul küpsetasin ainult oma perele, siis nüüd on ka sõbrad minult leiba, kringlit, muffineid ja ka torti tellinud. Kommide valmistamisega alustasin aasta tagasi, eelmistel jõuludel kinkisin neid kõikidele oma sõpradele. Sellest on välja kasvanud minu enda retseptid ja tahtmine seda oskust ka teistega jagada. Siiani olen koostööd teinud Lianni Stuudioga, mis asub Tartus Ülikooli 1, juhendanud käsitöökommide, kringli ja leiva küpsetamise õpitubasid. Nii tore on tõdeda, et järjest rohkem läheb au sisse omatehtud väärtuslik toit ja järjest rohkem soovivad inimesed midagi uut õppida ja ennast arendada.

Miks üldse teha ise komme ja küpsetada leiba, kui poes on kõike saada koguni nii palju, et on raske valimisega? Mina valin isetegemise, kuna siis tean, mis ma sinna sisse panen, ja maitsest just nii, nagu mulle maitseb. Valmistan trühvleid kõrge kvaliteediga Belgia šokolaadist, panen sinna sisse Nopri vahukoort, Farmi toorjuustu ja maitsestamiseks päris Vana Tallinnat, brändit. Eelistan puhas ja kohaliku toorainet.

Praegu koonduvad minu magusa-alased tegemised nimetuse alla Möisniku Maiused.

2. Kuidas ristusid Teie ja Uhti Avatud Ateljee teed? Kas hakkate komme kohapeal ka koos soovijatega tegema?

Uhti Avatud Ateljeest sain teada meie valla lehest, kus perenaine Kai Paks otsis endale koostööpartnereid ja alates detsembrist saab sealt minu õpitubasid tellida, samuti saab sealsest galeriist komme kaasa osta. Osalesin ka Uhti ateljee ava-

misel oma kommade töötoaga ja tore oli näha, kuidas inimeste silmad isetegemise röömust särasid. Huvilisi oli palju ja sealt tulid mulle juba ka tellimused. Uhti kõrtsirahvas võttis mind vastu oma tegemistega, seal toimetavad erinevad meistrid, saab teha savitööd, sepatööd, nahatööd, küpsetada leiba. See on üks mõnus olemise ja isetegemise koht. Uhti ateljee on üks väga armas koht, kus on tunda perenaise ja peremehe hinge, iga detail on paigas ja see toob meieni väga ehedalt vanavanemate ajastu hõngu.

3. Uusaastasoovalarrahvale?

Soovin kõigile kaunist jõuluaega ja toredaid tegemisi uueks aastaks!

Marge Maidla,

Ülenurme valla lastekaitse spetsialist

1. Kuidas meile tööle sattusite? Lapsed ja nende kaitse on natuke hell teema – kuivõrd meie lapsed on kaitstud või kaitsetud? Pole ju perede elu praegu sugugi kerge...

Olen 37-aastane. Sündinud, kasvanud ja koolis käinud olen Otepääl. Ülenurmes olen elanud 4 aastat. Sotsiaaltööstalast kõrgharidust omandan Lääne-Viru Rakenduskõrgkoolis. Lisaks osalen veel aastasel karjääriõppevaldkonna koolitusel ning pere tugiisiku koolitusel. Seega suures osas on hetkel minu vaba aeg sisustatud õppimisega.

Igas omavalitsuses peaks töötama lastekaitse spetsialist. Ülenurme Vallavalitsus on selle sammu nüüdseks astunud. Lastekaitse spetsialistina seisan ma laste õiguste eest, aitan lastega peresid nõu ja jõuga. Lastekaitsetöötaja abikäsi on üheks võimaluseks soodustada abi vajavate perede toimetulekut. Oluliseks pean võrgustikutööd, st koostööd sotsiaalpedagoogidega, arstidega, politseiga, õpetajatega jne.

2. Eelmises „Oleviku“ numbris pahandas üks autoritest, et vallavalitsuses töötab liiga palju inimesi. Värskelt siia tööleasunult on paslik küsida, et kuidas paistab – kas kõigile ikka tööd jätkub?

Valla elanike arv on suur ja kasvab pidevalt – tööd jagub kõigile küll ja veel. Ulearune ei ole meist keegi.

3. Uusaastasoovalarrahvale?

Jesper Juul on öelnud: „Pole õnnelikke lapsi ilma õnnelike vanemateta“. Soovin, et kõikidel lastel oleksid õnnelikud vanemad. Soovin, et inimesed oleksid üksteise suhtes sallivamad ja sõbralikumad, siis on siin maailmas tore elada!

Harri Kõks,
Ülenurme Gümnaasiumi suusatreener

1. Oled noori suusahuvilisi treeninud ja õpetanud juba hästi pikka aega. Nüüd on siit-sealt läbi kostnud, et tahad treeneriameti maha panna... Kuidas oled suusatamise ja selle õpetamise juurde jõudnud ning mida nende aastate jooksul ise ja koos õpilastega teha oled jõudnud? Miks oled otsustanud treeneri ameti maha panna?

Kooliajal tegelesin paljude aladega, aga märkimisväärseid tulemusi noorteklassis ette näidata ei ole. Näiteks 7.–8. klassis olin kõvasti sisse võetud malest, juhendasin koolis maleringi ja viisin võistlusi läbi, kooli au sai kaitsitud kergejõustikus, jalgrattaspordis ja suusatamises. TRÜ kehakultuuriteaduskonna lõpetasin 1970.a siiski suusatamise erialal.

Kuigi ülikooli minek oli hea põhjus „vene kroonust“ pääsemiseks, võeti osa mehi pärast kooli lõpetamist ikkagi ohvitseridena teenima. Kaks aastat rühmakomandörina oli kõva töötegemise aeg. Meelde on jäänud sõjalise liinis „Kotkajoad“, igavene jama kehalises kasvatuses VTK-normidega ja näiteks osavõtt NSV Liidu noorte MV-st laskesuusatamises Novosibirskis Eesti NSV noortekoondise ühe treenerina.

Pärast sõjaväe algaski minu pedagoogikarjäär. 1972.a alustasin Vastseliina Keskkoolis kehalise kasvatus ja sõjalise algõpetuse õpetajana ning Võru LNSK-s laskesuusatamise treenerina. See 7 aastat Võrumaal oli kõva töötegemise aeg. Meelde on jäänud sõjalise liinis „Kotkajoad“, igavene jama kehalises kasvatuses VTK-normidega ja näiteks osavõtt NSV Liidu noorte MV-st laskesuusatamises Novosibirskis Eesti NSV noortekoondise ühe treenerina.

1979.a sai isu Võrumaast täis ja hakkasime perega Reolasse maja ehitama (vanematekodu on 1960. aastast Tõrvandis). Töökoha sain Reola 8-klassilisse kooli ning minu jaoks oli see ideaalne variant.

Reolas oli mul 9 ametit nagu Hunt Kriimsilmal: kehaline kasvatus, klassijuhatamine, pikapäevärühma kasvataja, suusatreener, ühe aasta andsin anatoomiat, kui vaja, andsin vene keele tunde. Muidugi ametiühingu esimehe auväärne ühiskondlik amet ainult oligi veel puudu!

Spordis pidime Reolas tegelema kõikide aladega, toimus ju karm sotsialistlik võistlus. Rajoonis olid meie trumpaladeks suusatamine, jalgpall, ka kergejõustik ja male. Hakkasime käima maa 8-klassiliste koolide võistlustel – ja edukalt. Kõvad spordilapsed olid Andres Möksi, Vallo Urton, Taivo ja

Tarmo Põkk, Küllike Jaanus, Kaja ja Kalmer Kõks. Helle Põldoja läks TSIK-i Otepää filiaali, tema jõudis Eesti NSV koondisse ja võitis medaleid nii vabariigi MV-l kui mujal.

1984.a valmis Ülenurme Keskkool. Algul andsin ka siin kehalise kasvatus tunde, kuid järgmisel aastal sain treenerikoha „Dünamos“ ja lisa ka Tartu rajooni LNSK-st. Sellest ajast saati olen tagunud ainult ühte rauda – õpetanud suusatamist. 27 aasta jooksul on Ülenurme suusagruppides treeninud palju lapsi, kõrgperiood oli aastatel 1984-1990, mil suusatamine oli väga populaarne. Suve- ja talvelaagrites oli 35-40 last. Algul olid edukamad Reolast üle tulnud suusatajad, sest eks neil oli tugev põhi juba all. 1987.a asusid meie kooli õppima 3 Jõgevamaa tüdrukut, nende seas Cristel Vahtra. Cristel võitis medaleid Eesti NSV noorte MV-lt ja jõudis vabariigi koondisse. 1994.a osales ta Lillehammeri OM-l, kus sai 5 km klassikasõidus 27. koha, ja 1998.a Naganos, kus sai 30 km sõidus 29. koha. Vabariigi erinevatel meistrivõistlustelt on ta toonud kokku ligi 20 medalit.

Nüüd tuleb minu meenutustes see koht, kus tuleb valida – kas kõik või mitte midagi. Teisisõnu – pole leheruumi kõiki aastate jooksul olnud tublisid õpilasi üles lugeda. On võidetud medalid siit ja sealt. Peaks siiski nimetama Kaia Lauda, Ahti Sillastet ja Marko Otsust, kes on jõudnud tiitlivõistluste medalini. Rauno Tiimann jõudis vabariigi järelkasvukoondise piirimaile. Loodan näha, et mõni meie meessuusataja jõuab Eesti koondisse, näiteks Alvar Ratt.

Praegu on meil umbes 10-liikmeline grupp ja lapsed on tublid. Olen seda juba öelnud, et lapsed on samasugused nagu 40 aastat tagasi, ei ole nad targemad ega rumalamad; pigem targemad, lihtsalt nad peavad tahtma teha maailma parimat asja – sporti. Alvar Ratt, Karl-Cardo Mere, Robin Möll, Kirsti Kiisler, Erik Kaha kuuluvad vabariigi oma vanuste paremikkude.

2. Aga mis siis edasi saab? Pensionipõlv ja Sina ei tundu küll kuidagi kokku käivat... Ja kellele ja kuidas oma aastate jooksul alustatu ning heale järjele aidatu edasi annad? Kujutan ette, et pisut silma ikka siinse suusarahva tegemistel ise kah peal hoida? Vajadusel appi hüpata kavatsed?

Nüüd jah – asja juurde. Miks ma suhteliselt hea asjade seisu juures lõpetan treenerikarjääri... Lihtsustatult võib öelda, et kevadel täitub mul 40 aastat treeneritööd, seega on tegemist vaimse ja füüsilise ärakulumisega. See amet ei ole male-, lauatennise- või isegi korvpallitreeneri amet. Nüüd on aeg nooremate jaoks – minu endine õpilane Rauno Tiimann on praegu ennast täiendamas ja vajaliku litsentsi omandamas. Edu talle!

Millega pensionipõlves tegelema hakkam? Tegelikult olen ma juba 3 aastat „pensi peal“. Palgast ei ole siiani ära elanud, eks pensioniisa peab ikka juurde teenima. Variandid on olemas.

Tähtsal kohal on hobiaid. Suur harrastus on kogu elu olnud kalapüük. Sellel aastal näiteks on kalal käidud 39 korda, olen sellele kulutanud 230 tundi, saanud 131 haugi. 10. juulil tuli Saadjärvest „elu kala“ – 8,4 kilo kaaluv haug! Kalapüügiks on mul väike mootorpaat, osalen ka kalapüügivõistlustel. Omapüütud kaladest teen toidud ise.

Veel tegelen puutööga. Olen muretsenud vajalikud tööpingid ja –riistad, siiani olen teinud asju „sahtlisse“, st endale. Keskkoolist sain isegi tislari kutse, aga see oli paljas paber. Kui ennast pisut koolitada, siis mine tea...

Meil on 4 lapselast, kellest on suur rõõm ja kelle pärast ka muret teinekord. Oleme pidanud koos abikaasaga neid siiani päris kõvasti kantseldama. Vanim lapselaps on 19-aastane ja pole võimatu, et saame soliidsemaidki tiitleid külge varsti! Noorimad on 7-aastased. Kirsti on 5. klassis ja tubli suusatudruk.

Treeneritöö kohta ütlen, et ära iial ütle „iial“. Kindlasti üritan suusarahva tegemistes abimehena kaasa lüüa. Lühikeseks maratoniks vaja endalgi vormi parandada!

3. Uusaastasoovaldajale?

Jalgpallis olevat õnnel 1/3 osa tulemusest. Elus on seda siiski liiga palju. „Nii, nagu lükkad, nii ka läheb, õnn on igalühe enda käes.“ ütles laulusalm. Töörabamisest ei pääse eestlane ka järgmisel aastal. Märksõnad vabale ajale oleksid pere, tervis spordi abil, hobiaid. Jõudu selleks! Ilusaid jõule!

Leili Prans,
Ülenurme valla üks tuntumaid
veteransportlasi

1. Palun rääkige natuke endast, oma tööst ja pikast sportlaseteest, silmapaistvamatest saavutustest, suurimast eneseületamisest... Mida kõike Te teete ja oskate – “Oleviku” sporditeemalistes kirjatükkides ju Teie nimi alatihi võitjate hulgas.

Olen sündinud Valgamaal Hellenurmes, kust läheb läbi ka Tartu maratoni suusarada, Käpa külas. See on väga ilus koht. Maja asus mäe peal, jooksime mäest alla ja olime kohe jõe ääres. See oli madal, kivilt kivile hüpatas saime kuiva jalaga üle ja sealsamas oli mets. Ema ja isa töötasid kolhoosi hobusetallis. Mul on 3 õde ja 2 venda, kahjuks vanemat venda ei ole juba 5 aastat.

Koolitee algaski Hellenurme Algkoolis, seal käisin 4 klassi. Edasi tuli Palupera 8-klassiline kool, iga päev jalgsi 3 kilomeetrit sinna ja teist samapalju tagasi. Bussid ei käinud, talvel sumpasime läbi paksu lume, teid lahti ei aetud, külmapühi ei olnud. Kui talvel kooli jõudsimme ja koolimaja oli külm, anti sooja teed ja saadeti koju tagasi.

Palupera koolis olin üks paremaid sportlasi, sain mõnedki korrad kooli eest võistlemas käia. Minust kõvemad olid ainult vanemate klasside tüdrukud. Jooksime, mängisime rahvastepalli. Treeningutest ei teadnud ma midagi, kehalise kas-

vatuse hinne oli mul alati „4“ või „5“ ja see oli mu lemmiktund, samuti läks hästi käsitöö, mis on meie peres tänu emale siiani au sees.

Edasi tuli Nõo Keskkooli agrokeemia klass, sain agronoomi diplomi, ning siis Tallinna LKK nr 15.

Pärast keskkooli lõppu ei osanud ma veel mingit eriala valida. Mõtlesin spordi peale, tahtsin ülikooli minna. Mulle ei antud arstitõendit, öeldi, et mulle olevat sport vastunäidustatud, leiti mingi südamerike. Ema ütles, et mingi eriala peab ju olema. Sõitsimegi ema ja õega Tallinna LKK nr 15 pabereid sisse viima, seal oli ainus eriala, kuhu võeti pärast keskkooli lõppu. Õde tahtis saada kondiitriks. Mina ei teadnud, mida see tähendab, aga et mitte näida rumalana, ei küsinud kah kellegi käest. Esimene pool aastat tundus küll, et see eriala pole minu jaoks, aga kui saime juba praktikale, hakkas see töö mulle meeldima. Töönädal oli 6-päevane, kuid novembrist jõuludeni töötasin vabal tahtel 7 päeva nädalas, põhjuseks kaunistatud parkkoogid.

Sport on mulle lapsest peale meeldinud. Esimesed isiklikud suusad sain 14-aastaselt. Enne seda oli meil üle hulga kaks paari suuski, sellised, mis kummiga üle saapanina jalga käisid.

Kui läksin Tallinna õppima, arvas õpetaja Esko, et mul pole võimlemistunnis midagi teha, ja ütles mulle, et mine tee trenni. Ma ei teadnud, mis see tähendab. Et koolimaja asus Komsomoli staadioni kõrval ja kehalise kasvatus tunnid toimusid staadionil, püüdsin teiste pilgu eest eemal olla ja lihtsalt jooksin seal niisama ringi.

Kui tuln Tartusse tööle, hakkasin spordi vastu rohkem huvi tundma. Ajalehtedest sain teateid võistluste kohta ja läksin kohale ja starti. Kuskilt ära ei aetud ja tulemused olid ka päris head nii jooksus kui ka suusatamises. Mu töökohal sooviti väga spordiga tegelemist, juhataja lausa seisis selle eest, et ma saaksin võistelda. Esindasin Toitlustustrusti ja Kaubandusvalitsust vabariiklikel suve- ja talisparkiaadidel. Enamjaolt olin ikka esimese kolme hulgas. Tegin ka VTK mitmevõistlust. Talvises VTK-s täitsin meistrikandidaadi normi, seal oli suusatamine, laskmine, käte kõverdamine. Meistriks ei saanud, sest VTK-sari sai enne otsa.

Olen käinud ka laskevõistlustel. Kõige toredam oli mu esimene kogemus. Sain elus esimest korda püssi kätte ja mulle näidati, kuhu vaadata, kuhu pean laskma ja mida vajutama. Lasin 5 lasku ära – märkleht puhas ja puutumata. Järgmise 5 lasuga sama lugu. Kõik oli midu õige, ainult et mul oli parem silm kinni ja sihtisin vasakuga, püss oli aga ikka paremal pool! Kui asi selgeks sai tehtud, oli minu tulemus sel päeval paremuselt teine.

Hakkasin käima ka järve- ja maanteejooksudel. Mitu aastat oli Tartus tervisejooksusari, seal oli enamik esikohti minu käes. Mõnel korral õnnestus fiktiivsete komanderingutega pääseda Saaremaale Tehumardi jooksule ja see ühel korral ka võita. Jooksmas olid ka Tartust tuntud mehed Raimond Kuusik, Väino Erilaid, Tõnu Pullerits. Kui kuskil oli mingi jooks, siis ilma, et oleksime enne kokku leppinud, saime ikka bussijaamas kokku, et jälle võistelda sõita. Tore oli!

Orienteerumisega hakkasin tegelema 1975. aastal vastu enda tahtmist. Esimene väga halb kogemus oli mul orienteerumisega seoses kuskil

6. või 7. klassis. Kool läks võistlustele kuskile Sihva-Kääriku kanti ja kes vähegi jooksis, need võeti kaasa. Ma ei saanud absoluutselt aru, mis teha tuleb. Must-valge kaart, mingid punktid, mis vaja metsast otsida... Ühe vist leidsin. Töötasin seal-samas endale, et ma ei lähe enam iial niimoodi metsa.

Kuid mind lausa sundis orienteerumisega tegelema Raimond Kuusik (Tartus omal ajal tuntud peapaelaga lühike tõmmu mees, keda kahjuks enam meie hulgas ei ole; olen talle tänu võlgu). Ta ütles: „Jooksed hästi, proovi vähemalt!“ Esimene neljapäevak oli Reolas, tasuta eribuss viis kohale. Raimondi juhatusel järgi võtsin kolmanda raja, mis on lihtsam. Siis oli vaja vaadata, kes läheb veel sellele rajale, täita kaart (vajalikud punktid peale kanda) ja minna enne seda salamisi välja valitud metsa, oodata seal, kuni too stardib ja minna talle järele nii, et tema mind ei näe. Saingi sellega hakkama. Kui koju tuln, hakkasin kaarti uurima. Kõik mets oli silme ees, hakkasin aru saama kaardimärkidest, punktide asukohast. Järgmisele päevakule läksin juba huviga, metsagi läksin iseseisvalt ning sain hakkama.

Kui tuli rahareform, siis oli kõigil väga raske seis, ka minul. Jätsin kogu sporditegemise sinna-paika. Kuna olen oma kolme last üksi kasvatanud, oli palju tegemist, et ikka leib laual oleks. Ajapikku asi paranes. Ent tundsin, et nii enam ei jõua. Pidasime lastega nõu, vanem poeg ütles: „Inimene peab seda tegema, mis talle meeldib.“ Sellega oli kõik otsustatud.

Suusamaratoni sõitsin juba siis, kui rada algas Tamme staadionilt, läks läbi Ropka metsa ja Pangodi tee äärt mööda Otepäele, vahel ka Käärikule. Seda rada sõitsid ka Erna ja Herbert Abel. Praegu tegelen kahe sariürituse – Tartu nelikürituse ja Estoloppeti suusamaratonidega (pikad distantsid). Lisaks veel orienteerumine aprillist oktoobri lõpuni.

Suusatamistarkuste eest olen tänu võlgu Harri Kõksile. Tema määrab mulle maratonideks suusad, on õpetanud õiget suusasõidutehnikat. Tänu temale sain endale nii vabatehnika- kui ka klassika-suusad. Enne seda olin sõitnud 1980. aastast ühtede ja samade 220 cm pikkade „Elan“ firma suuskadega, ostsin need Tartu „Kalevis“ 300 rubla eest. Siis määrisin endale ise ka maratonideks suusad.

Oma suusakilomeetreid kogun põhiliselt kooli staadionil. Lõppeval aastal oli mul enne Viru maratoni, mis on alati jaanuari lõpus ja aasta esimene, staadionil sõidetud 295 km.

Estoloppeti sarjas olen sõitnud 7 Viru maratoni, 5 Tammsalu-Neeruti, 4 Alutaguse, 7 Tallinna, 7 Haanja ja 17 Tartu maratoni. 2011. aastal õnnestus Estoloppeti sari ka oma vanuseklassis võita, see oli esimest korda. Olen ka kahekordne Estoloppeti meister. Et meistriks saada, tuleb läbi sõita 12 maratoni nii, et igal maratonil on vähemalt 2 korda läbitud pikk distants. Kolmekordsest meistrist on mul puudu 5 maratoni. Kui lund jätkub, tahan need saabuvad talvel läbi sõita.

Nelikürituse raames olen läbinud 10 jalgrattamaratoni, 8 rattarallit, 9 jooksumaratoni, 17 Tartu suusamaratoni. Orienteerumises olen tänavu kaasa teinud 24 Põlva teispäevakul ja 19 Tartu neljapäevakul, aasta kokkuvõttes võitsin mõlemad.

Nädalavahetustel on olnud 23 võistlusstarti, millest võitsin Tartu Kevade (4. aprillil sumpasime Palal põlvini lumes), lihavõttesprindi, *Suunto Gamesi* kahepäevavõistluse, Eesti-Läti orienteerumislgiiga võistluse – pooled võistlused Eestis, pooled Lätis, arvesse läks 12 võistlust. Võitsime veel Tartumaa suvemängud, Jõhvik maraton, Elva meistrivõistlused (kus konkurente polnudki).

Olen korra jooksnud ka täismaratoni Tartust Otepäele 1976. a. Aeg oli kuskil 4 tundi 20 minutit. Sadas lõrtsi, ehitati praegust Tartu-Võru maanteed, jalad olid porised, märjad, rasked. Alustas 6 naist, lõpetas 2. Läks ikka hulk aega, enne kui saunalaval üles sulasime. Täpselt 25 aastat hiljem sain seda registreerimisel teada, jooksin pool maratoni Pangodist Tartusse. Raske oli, aga sain hakkama.

Muidugi ka Poldrijooksud on head ja Jüri Strabovski mälestusjooksud igal aastal lhastes. Sellel aastal proovisin uuesti ka Viljandi järve jooksu ja olen rahul, sain teise koha. Selle töttu jäi küll pooleli lves 3 orienteerumises, sest võistluspäevad langevad kokku. Seal oli kahe päeva kokkuvõttes hea seis.

Kõige raskemad minu jaoks on 126-135 km pikad rattarallid. Kui nendega hakkama saan, olen ennast ületanud.

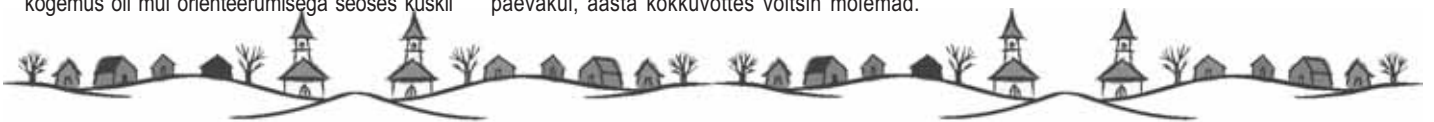
Sellel aastal olen ma väga rahul Tartu suusamaratoni tulemusega, Olin oma vanuseklassis kolmas, eestlastest aga esimene. Jälgisin rajal konkurente – paljudest, kes olid mulle varem kättesaamatud, sõitsin mööda juba teises toitlustuspunktis. Mul oli väga kerge sõita, enesetunne oli hea. Minu jaoks oli ilm ideaalne ja suusad olid võrratud, tänu muidugi Harri Kõksile!

Esimese orienteerumisega seotud võistluse Ülenurme valla eest tegin kaasa, kui vabariigi valdade suvespartakiaad toimus Ülenurmes. Poe juures oli kuulutus ja taheti teada, kes tahaks valla eest võistelda. Helistasin Aivo Roonurmele, kes oli tol ajal valla spordijuht, et tahan orienteeruma minna. Ta küsis, kas ma ära ei eksi. Ütlesin, et siiani pole eksinud. Tuln teiseks (osavõtjaid oli kahekümne ringis) ja kõik olid üllatunud, ma ise kah.

Alates aastast 2006 olen käinud orienteerumise veteranide maailmameistrivõistlustel Austrias, Soomes, Portugalis, Šveitsis, Ungaris. 2012. a lähen Saksamaale. Igal võistlusel on 5 starti. Selleaastane Ungari MM oli mul parim. Minu vanuseklassis oli osavõtjate arv läbi aastate suurim – 260–270 võistlejat. Alati olen lõppkokkuvõttes jõudnud kuskile poole peale, tänavu olin 62, mis on minu jaoks väga hea tulemus. Kõik, mis olen saavutanud, olen ise õppinud, ei ole mul olnud mingeid koolitusi ega kursusi orienteerumises.

2011. aasta ongi olnud mul spordis üks parimaid. Maratonid olid küllaltki kerged sõita ja orienteerumises pole ka varem nii häid tulemusi olnud eriti. Kui nüüd kõik on meeles, peaks olema sel aastal läbitud ja lõpetatud võistlusi kokku 86.

Lastest mul keegi enam spordiga nii väga ei tegele. Poistel on esikohal tehnika ja autod. Ei ole neil remondiks kõrvalist abi vaja, ei kodumasinate ega ka autode osas. Tütar mängis koolis korvpalli ja on läbi teinud ka kaks pikka uisumaratoni. Sõidab rattaga, käib koeraga treeningutel – ka see on sport.

2. Spordil on ju ka oma varjuküljed. Kindlasti on sportimine palju andnud, aga on ka midagi, millest seetõttu ilma olete jäänud. Ja kõik need n.ö suure spordi ümber lahvatanud skandaalid, mida nendest arvate. Kui head on Ülenurmes tingimused ja võimalused spordiga tegemiseks?

Spordi pärast ei ole ma küll pidanud milleski loobuma, sport on mulle pigem jõudu andnud, et eluga toime tulla, lapsed koolitada. Laste abi on olnud ka väga suur. Kuna ma veel möödunud aasta suveni töötasin kogu aeg oõsiti, pidid nad ise hakkama saama ja saidki, sest teisiti polnud võimalik. Tööpäevad olid pikad, 12–16 tundi, palk minimaalne ja sealt läksid veel maksud maha. Väga suureks abiks on olnud aiamaa, kogu toit on tulnud lauale sealt. Ka vald on mind toetanud stardimaksude tasumisel. Praegune töökoht võimaldab spordiga tegelda, sest tööpäev algab kell 5 ning pärastlõunad on vabad.

Tippспорт hakkab oma mainet kaotama, see kõik läheb juba keemia valdkonda. Mina olen kõik oma tulemused ise saavutanud, ei ole kasutanud mingeid toidulisandeid ega muid tablette või geele. Pole mul ka kunagi treenerit olnud. Kui oleks olnud, kes teab, mis oleks võinud saavutada? Mulle väga meeldib kõik see, mis ma teen – töö, sport ja aiamaal tegutsemine.

Ülenurmes on väga head sportimisvõimalused. Tule ainult toast välja ja hakka pihta! Talvel on staadionil suusarajad korralikult sisse aetud. Joosta saab nii, et ei pea suurele maanteele minema, saab palli mängida, lasketiirus püssi lasta.

3. Uusaastasoovalarrahvale?

Soovin, et uus aasta tuleks kõigile õnnelik Et jätkuks tervist, tööd, rahu nii kodus kui maailmas!

Jalgpalliklubi FC Ülenurme soovib ilusaid jõule ja head uut 2012.a aastat kõikidele jalgpallihuvilistele tüdrukutele, poistele ja nende vanematele!

Täname vahva aasta eest ja soovime võitlusrohket sportlikku uut aastat!

FC Ülenurme ootab endiselt tüdrukeid ja poisse ja nende lastevanemaid jalgpallitreeningutega liituma.

Lisainfo
www.fcylenurme.ee

SPORDIELU

Anette Caroline Kõrele kaks kulda ja üks hõbemedal

Eesti B-vanuseklassi esivõistlused Põlvas kujunesid meile kõigi aegade edukaimaks. Kuni 16-aastaste ülerigiliselt tšempionaadilt ei ole Ülenurme laskurid kunagi nii palju medaleid ära toonud. Ning kõik need riputati sügisest Treffneri Gümnaasiumi 10. klassis õppiva Anette Caroline Kõre kaela. Ta võitis spordipüssi lamadesharjutuse 294 silmaga 300 võimalikust ning sama relvaga kolme asendi võistluse 275 silmaga. Väga tubli oli ka Ülenurme Gümnaasiumi neiu Kadri Irdt isiklike rekorditega vastavalt 279 (5. koht, esmakordne 2. klassi laskuri normi täitmine) ja 241 silmaga (8.). Meie kolmas võistleja, samuti Ülenurmes õppiv Liisa Ivanov lõpetas 219 (14.) ja 187 silmaga (9.). Õhupüssi laskmises sai 2. koha Kõre 376, Irdt 318 (9., isiklik rekord), Ivanov 308 silmaga (9., isiklik rekord). Õhupüstoli laskmises tegi niieeldla kõrvalalana kaasa ka Anette Caroline, jälle „isiklik“ 310 silma ja 7. koht. Samas harjutuses lasi Kairi-Liis Roonurm 301 silma ja sai 10. koha.

Tänavuse suve tähelepanuväärsematest saavutustest tuleb veel meenutada meie tüdrukute võistkondlike Eesti noorte meistrivõistluste hõbedaid spordipüssi lamadesharjutuses ja kolme asendi standardharjutuses. Mõlemas harjutuses olid kolmikus Anette Caroline Kõre, Kadri ja Kristel Altsaar. Koos Elva laskuritega maakonna võistkonna tuumiku moodustanud Ülenurme GSK laskurid võitsid suvisel Eestimaa suvemängudel hinnatava võistkondliku 2. koha. Individuaalselt paistsid meilt silma Anette Caroline Kõre hõbe-, Tuuli Kübarsepp ja Tiivi Mängli pronksmedali ning Mario Merirand 4. koha võiduga. Kuni 18-aastastega konkureerides lõpetas õhupüstoliharjutuse Kairi-Liis Roonurm esmakordse 3. klassi normi täitmise ja 15. koha väärilise 309 silmaga.

AIVO ROONURM,
Ülenurme Gümnaasiumi SK laskmistreener

Ülenurme Gümnaasiumis töötab alates 14. novembrist puhvet. Puhvet on avatud kella 8.45-15.00 ja puhvetipidaja-teenindaja on Terje Krusenber

REOLA KULTUURIMAJAS

1. jõulupühail 25. detsembril
kell 20.00

JÕULUÕHTU

ansambliga KIHNU POISID
pilet 7 EUR
avatud baar

24 jaanuar 2012 kell 10.00 – 13.00

Ülenurme Pere- ja noortekeskuses
adressil Pargi 7
Eesti Ortopeedia Õdede Seltsi
eestvedamisel

ORTOPEEDIA TEABEPÄEV

Registreerimine kuni 19.jaanuarini
telefonil 750 2604

**TEISIPÄEVAL,
10. jaanuaril
kell 10.00
on**

Tõrvandi raamatukogu
kohvikklubi külaliseks

Vanemuise teatri
ooperisolist

Karmen Puis

Üritusele
eelregistreerimine ja
info mineku kohta
raamatukogus või
tel 735 0373.

